

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

17. wzywa Komisję i Radę do większego zaangażowania Europejskiej Rady Konsultacyjnej ds. Zarządzania Statystyką jako niezależnego doradcy; mogłaby ona wspierać Komisję (Eurostat) podczas wizyt w państwach członkowskich;
18. podkreśla, że dokładne dane statystyczne i lepsza kontrola wiarygodności gromadzonych danych przekazywanych Eurostatowi mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia skuteczności usprawnionego nadzoru;
19. podkreśla, że należy wzmocnić uprawnienia Eurostatu;
20. uważa, że otwarte i przejrzyste informacje statystyczne powinny być warunkiem wstępnym uzyskania wsparcia w ramach funduszy strukturalnych;
21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Radzie Europejskiej, przewodniczącemu Eurogrupy oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Kwestie równouprawnienia kobiet i mężczyzn w kontekście pogorszenia koniunktury i kryzysu finansowego

P7_TA(2010)0231

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2010 r. na temat aspektu płci w spadku koniunktury i kryzysie finansowym (2009/2204 (INI))

(2011/C 236 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 października 2008 r. zatytułowany „Większa równowaga między pracą a rodziną: ułatwianie godzenia życia zawodowego, prywatnego i rodzinnego” (COM(2008)0635),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 listopada 2008 r. w sprawie europejskiego planu naprawy gospodarczej (COM(2008)0800),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 marca 2009 r. na wiosenny szczyt Rady Europejskiej w sprawie realizacji europejskiego planu naprawy (COM(2009)0114),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji w sprawie konsultacji dotyczących przyszłej strategii „UE 2020” z dnia 24 listopada 2009 r. (COM(2009)0647),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 3 października 2008 r. zatytułowane „Realizacja celów barcelońskich w zakresie struktur opieki nad dziećmi do osiągnięcia wieku obowiązku szkolnego” (COM(2008)0638),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 27 lutego 2009 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn – rok 2009 (COM(2009)0077),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 18 grudnia 2009 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn – rok 2010 (COM(2009)0694),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 czerwca 2000 r. zatytułowany „W kierunku wspólnotowej strategii ramowej w dziedzinie równości kobiet i mężczyzn (2001-2005)” (COM(2000)0335) oraz roczne sprawozdania Komisji w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej za lata 2000, 2001, 2002, 2004, 2005, 2006, 2007 i 2008 (odpowiednio: COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071, COM(2007)0049 i COM(2008)0010),

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

- uwzględniając dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzania w życie zasady równych szans i równego traktowania mężczyzn i kobiet w sprawach zatrudnienia i zawodowych (wersja przekształcona) ⁽¹⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn prowadzących działalność na własny rachunek oraz uchylającej dyrektywę 86/613/EWG, (COM(2008)0636) przedstawiony przez Komisję dnia 3 października 2008 r.,
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 92/85/EWG w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (COM(2008)0637), przedstawiony przez Komisję dnia 3 października 2008 r.,
- uwzględniając stan ratyfikacji konwencji Rady Europy w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi (CETS nr 197),
- uwzględniając ramy działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn, przyjęte przez europejskich partnerów społecznych w dniu 22 marca 2005 r.,
- uwzględniając wniosek w sprawie zalecenia Rady Europy dotyczącego wpływu kryzysu gospodarczego i finansowego na kobiety, Doc 11891 z 4 maja 2009 r.,
- uwzględniając Europejski pakt na rzecz równości płci przyjęty przez Radę Europejską w dniach 23-24 marca 2006 r.,
- uwzględniając komitet doradczy ds. równości szans dla kobiet i mężczyzn oraz jego opinię w sprawie różnic płacowych między kobietami i mężczyznami wydaną w dniu 22 marca 2007 r.,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 24 października 2006 r. w sprawie imigracji kobiet: rola i miejsce imigrantek w Unii Europejskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie planu działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn (2006-2010) ⁽³⁾,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 3 września 2008 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn – 2008 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 listopada 2008 r. zawierającą zalecenia dla Komisji dotyczące stosowania zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet ⁽⁵⁾,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy ⁽⁶⁾,
- uwzględniając własną rezolucję z dnia 8 października 2009 r. w sprawie wpływu światowego kryzysu finansowego i gospodarczego na kraje rozwijające się oraz na współpracę na rzecz rozwoju ⁽⁷⁾,
- uwzględniając publikację Eurostatu Statistics in Focus 53/2009 zatytułowaną „Sharp increase in unemployment in the EU” („Gwałtowny wzrost bezrobocia w UE”),

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. C 313E z 20.12.2006, s. 118

⁽³⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 56.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 35.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 16 z 22.1.2010, s. 21.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0371.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0029.

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

- uwzględniając publikację Eurostatu Statistics in Focus 97/2009 zatytułowaną „Recession in the EU-27: length and depth of the downturn varies across activities and countries” („Recesja w UE-27: różnice czasu trwania i zasięgu spadku koniunktury w zależności od kraju i rodzaju podejmowanych działań”),
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0155/2010),
- A. mając na uwadze, że gospodarka światowa stoi w obliczu najpoważniejszej recesji od czasów wielkiego kryzysu, której konsekwencje socjalne odczuwalne są na całym terytorium UE, a także poza nią; mając na uwadze, że kryzys gospodarczy i finansowy w Europie wywiera szczególnie szkodliwy wpływ na kobiety, które są bardziej narażone na nietrwałość zatrudnienia, zwolnienia i w mniejszym stopniu objęte są systemem ochrony socjalnej, oraz że Rada, Komisja i państwa członkowskie nie poświęciły dotąd tej kwestii uwagi, na jaką zasługuje,
- B. mając na uwadze, że pierwsza fala kryzysu dotknęła głównie zdominowany przez mężczyzn sektor finansów, a także przemysł budowlany i samochodowy, w związku z czym skupiła na sobie więcej uwagi, jednak druga fala kryzysu równie silnie dotknęła branże zdominowane przez kobiety, takie jak sprzedaż detaliczna, sektor usług ogólnych i turystyka; dlatego też należy zająć się wymiarem płciowym wpływu kryzysu gospodarczego i socjalnego oraz znalezieniem rozwiązania w krajowych i europejskich planach naprawy,
- C. mając na uwadze, że ekonomiści głównego nurtu zwracają uwagę, że zapas kredytowa, która zapoczątkowała recesję, była katastrofą spowodowaną działalnością mężczyzn; mając na uwadze, że reakcje na kryzys na szczeblu państwowym i międzynarodowym - nieuwzględniające w wystarczającym stopniu wymiaru płci - także w przeważającej mierze były wynikiem decyzji podejmowanych przez mężczyzn; mając na uwadze, że ważne jest pełne włączenie kobiet, które w ujęciu ogólnym posiadają wyższe kwalifikacje niż mężczyźni, w proces decyzyjny w sferze politycznej, gospodarczej i finansowej, a także w proces zawierania umów z partnerami społecznymi,
- D. mając na uwadze, że według najnowszych badań zaledwie 5 % kobiet uczestniczy w procesach decyzyjnych w instytucjach finansowych Unii, wszyscy dyrektorzy banków centralnych w 27 państwach członkowskich UE to mężczyźni oraz że badania z zakresu kulturowej tożsamości płci wskazały, że w zarządzaniu kobiety skupiają się na unikaniu ryzyka oraz w większym stopniu skupiają się na perspektywie długoterminowej,
- E. mając na uwadze, że udział kobiet w procesach decyzyjnych stanowi decydujący wskaźnik w dziedzinie równości płci oraz że obecność kobiet na stanowiskach kierowniczych w przedsiębiorstwach i na uczelniach wyższych pozostaje rzadkością; mając na uwadze, że choć następuje wzrost liczby kobiet poświęcających się polityce i badaniom naukowym, jest on bardzo powolny,
- F. mając na uwadze, że w 2006 r. kobiety stanowiły 59 % absolwentów uczelni wyższych z tytułem licencjata; mając na uwadze, że odsetek kobiet wśród osób posiadających tytuł doktora obniżył się do 43 % i jest najniższy wśród profesorów zwyczajnych; mając na uwadze, że zaledwie 15 % kobiet jest profesorami zwyczajnymi,
- G. mając na uwadze, że liczba kobiet studiujących na wydziałach przedsiębiorczości, zarządzania i prawa jest wyższa niż liczba mężczyzn, jednak stanowią one mniejszość jeżeli chodzi o odpowiedzialne stanowiska w świecie biznesu i polityki; mając na uwadze, że niewielka liczba kobiet kończy studia w zakresie informatyki, inżynierii i fizyki, a co za tym idzie, ich liczba jest niewystarczająca w sektorze prywatnym, co ma decydujące znaczenie dla ożywienia gospodarczego,
- H. mając na uwadze, że spowolnienie gospodarcze najprawdopodobniej dotknie kobiety w większym stopniu niż mężczyzn; mając na uwadze istnienie ryzyka, że obecna recesja gospodarcza opóźni rozwój lub nawet zaprzęści postęp, wywierając długoterminowy negatywny wpływ na systemy zabezpieczenia socjalnego, integracji społecznej i demografii,
- I. mając na uwadze, że środki na rzecz równouprawnienia płci zostały anulowane lub opóźnione, a możliwe przyszłe cięcia w budżetach publicznych będą mieć negatywny wpływ na zatrudnienie kobiet i propagowanie równości, mając na uwadze, że coraz większego znaczenia nabiera właściwe wdrożenie wcześniej wspomnianej dyrektywy 2006/54/WE,
- J. mając na uwadze, że równość kobiet i mężczyzn ma pozytywny wpływ na wydajność i wzrost gospodarczy oraz że udział kobiet w rynku pracy przynosi liczne korzyści społeczne i gospodarcze,

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

- K. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich 35 lat od czasu wprowadzenia w życie dyrektywy 75/117/EWG ⁽¹⁾ różnice płacowe pomiędzy mężczyznami i kobietami są nadal bardzo duże i sięgały średnio 18 % w 2010 r. w całej UE, zaś w niektórych państwach członkowskich aż 30 %; mając na uwadze, że różnice te są większe w sektorze prywatnym niż w publicznym, co odzwierciedla utrzymujące się różnice na rynku pracy, które w praktyce są głównie niekorzystne dla kobiet,
- L. mając na uwadze, że nie należy wykorzystywać pogorszenia koniunktury gospodarczej jako powodu do spowolnienia postępu w zakresie polityki zapewniającej godzenie życia zawodowego i rodzinnego oraz dokonywania cięć w budżetach przeznaczonych na usługi opieki i urlopy, wpływając tym samym zwłaszcza na dostęp kobiet do rynku pracy; mając na uwadze, że należy poświęcić szczególną uwagę konieczności zapewnienia osobom samotnie wychowującym dzieci oraz rodzinom wielodzietnym możliwości pogodzenia obowiązków rodzinnych i zawodowych,
- M. mając na uwadze, że według Europejskiej Fundacji na Rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy kobiety poświęcają trzy razy więcej czasu niż mężczyźni na opiekę nad dziećmi, zajmowanie się sprawami domowymi oraz opiekę nad pozostałymi na utrzymaniu członkami rodziny, podczas gdy dzielenie się przez mężczyzn i kobiety obowiązkami rodzinnymi i domowymi, między innymi poprzez rozszerzenie wykorzystania urlopu wychowawczego i ojcowskiego, to warunek promowania i osiągnięcia równouprawnienia; mając na uwadze, że niewliczanie okresu urlopu macierzyńskiego i wychowawczego w ogólny staż pracy jest dyskryminacją i stawia kobiety w gorszej sytuacji na rynku pracy,
- N. mając na uwadze, że we wnioskach z dnia 30 listopada 2009 r. ⁽²⁾ wysuniętych w trakcie szwedzkiego przewodnictwa Rada wezwała państwa członkowskie i Komisję do wzmocnienia wymiaru płci strategii EU 2020; mając na uwadze, że dokument konsultacyjny Komisji dotyczący EU 2020 nie uwzględnia tego aspektu, a także że nie zawarto w nim jakiegokolwiek wzmianki na temat kwestii równouprawnienia płci; mając jednak na uwadze, że kwestią podstawowej wagi jest włączenie perspektywy płci do nowej struktury i polityki finansowej i gospodarczej, a także zagwarantowanie, że plany naprawy i programy dostosowania strukturalnego zostaną poddane ocenie wpływu na kwestie równouprawnienia płci oraz że kwestie te zostaną w nich uwzględnione,
- O. mając na uwadze konieczność wzmocnienia wysiłków w zakresie uwzględnienia problematyki płci w politykach publicznych,
- P. mając na uwadze, że szczególnie w czasie recesji gospodarczej osoby znajdujące się już na skraju ubóstwa, z których większość stanowią kobiety, stają się jeszcze bardziej na nie podatne, a zwłaszcza imigrantki i członkinie mniejszości; mając na uwadze, że wysiłki i gotowe rozwiązania dotyczące walki z ubóstwem uzgodnione przez Radę Europejską w Lizbonie już w 2000 r. stały się kwestią bardzo pilną; mając na uwadze, że należy zwracać szczególną uwagę na ochronę grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji z wielu przyczyn, w szczególności Romów, i zagwarantować ich integrację społeczną,
- Q. mając na uwadze, że wysokiej jakości zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy wraz z towarzyszącymi mu prawami socjalnymi jest najlepszą gwarancją ochrony przed ubóstwem i marginalizacją społeczną, jak również gwarancją niezależności finansowej i psychicznej; mając na uwadze, że w procesie gwarantowania ogólnego dostępu do wysokiej jakości usług publicznych ważne jest konstruowanie i wdrażanie strategii politycznych, które stanowią odpowiedź zarówno na potrzeby kobiet, jak i mężczyzn, w tym możliwość skorzystania do ogólnie dostępnych, przystępnych i wysokiej jakości usług opieki nad dziećmi, osobami starszymi oraz innymi osobami pozostającymi na utrzymaniu,
- R. mając na uwadze, że oprócz zagwarantowania poszanowania różnic i różnorodności kulturowej, opracowywanie strategii politycznych ułatwiających kobietom należącym do specyficznych grup kulturowych lub mniejszościowych dostęp do rynku pracy ogranicza marginalizację społeczną na rzecz spójności społecznej, która z kolei stanowi dźwignię wzrostu gospodarczego,
- S. mając na uwadze, że przemoc w rodzinie, której ofiarami są głównie kobiety, jest zjawiskiem rozpowszechnionym we wszystkich krajach i klasach społecznych; mając na uwadze badania dowodzące, że przemoc wobec kobiet nasila się w sytuacjach, w których mężczyźni doświadczają przeniesienia i pozbawienia na skutek kryzysu gospodarczego; mając na uwadze, że stres prowadzi niejednokrotnie do częstszych, bardziej agresywnych i niebezpiecznych nadużyć; mając na uwadze, że przemoc w rodzinie kosztuje UE każdego roku blisko 16 mln euro,
- T. mając na uwadze, że zatrudnienie ma kluczowe znaczenie dla integracji społecznej; mając na uwadze, że należy podjąć ukierunkowane i szeroko zakrojone działania mające na celu wyeliminowanie ubóstwa w obliczu rosnących nierówności w dochodach, ubóstwa oraz kryzysu gospodarczego i finansowego,

⁽¹⁾ Dyrektywa 75/117/CEE Rady z dnia 10 lutego 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących stosowania zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet (Dz.U. L 45 z 19.2.1975, s. 19).

⁽²⁾ Konkluzje Rady – Równość płci: Wnioski Rady w sprawie równouprawnienia płci: wzmocnienie wzrostu i zatrudnienia – wkład w strategię lizbońską po roku 2010, posiedzenie Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Socjalnej, Zdrowia i Spraw Konsumentkich, Bruksela, 30 listopada 2009 r.

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

1. zwraca uwagę, że równe traktowanie mężczyzn i kobiet jest jednym z celów UE i dlatego stanowi jedną z podstawowych zasad każdej reakcji politycznej na kryzys gospodarczy i finansowy, a także główny element przejścia do epoki pokryzysowej;
2. podkreśla ustalenia Komisji, że panujący obecnie kryzys gospodarczy wzbudził obawy, czy osiągnięcia w zakresie równouprawnienia płci nie są zagrożone oraz czy nie istnieje ryzyko, że skutki recesji dotkną w szczególności kobiety;
3. podkreśla, że należy unikać sytuacji, w której obecny kryzys finansowy i gospodarczy oraz przyszłe trudności gospodarcze zaprzepaściłyby rezultaty osiągnięte w dziedzinie równości kobiet i mężczyzn oraz w której recesja posłużyłaby jako pretekst - co ma miejsce w niektórych państwach członkowskich - do ograniczania działań dotyczących równości płci;
4. podkreśla, że polityka w zakresie równości kobiet i mężczyzn musi być uznawana za część rozwiązania prowadzącego do wyjścia z kryzysu, wykorzystania talentów i możliwości wszystkich Europejczyków, jak również uczynienia gospodarki bardziej konkurencyjną w przyszłości;
5. zwraca uwagę, że integracja kobiet w miejscu pracy w ciągu ostatnich dziesięcioleci nie oznacza jedynie większego bezpośredniego wpływu kryzysu na same kobiety, ale także na gospodarstwa domowe, których dochody zostaną znacznie uszczuplone wskutek utraty pracy przez kobiety; wzywa instytucje Unii Europejskiej oraz państwa członkowskie do uwzględnienia ukrytych kosztów kryzysu, w tym różnych i często nie uwzględnianych konsekwencji związanych z aspektem płci;
6. wskazuje, że przykład poprzednich kryzysów pokazał, że w ujęciu ogólnym wskaźnik zatrudnienia mężczyzn odnawia się szybciej niż wskaźnik zatrudnienia kobiet;
7. zwraca uwagę, że polityka makroekonomiczna jest w głównej mierze związana z większym podziałem rynku pracy ze względu na płć, destabilizacją zatrudnienia kobiet w wyniku podzlecania, wzrostem dysproporcji pomiędzy wysokością zarobków kobiet i mężczyzn, ograniczeniem dostępu kobiet do opieki zdrowotnej i oświaty, rosnący brak równości w dostępie do kredytów, gruntów i własności oraz pogłębiającą się feminizacją ubóstwa;
8. przypomina, że nadal utrzymują się różnice w wynagrodzeniu kobiet i mężczyzn oraz że mogą się one pogłębić w wyniku kryzysu gospodarczego i finansowego; wzywa instytucje europejskie i państwa członkowskie do wyznaczenia sobie jasnych celów i zaproponowania wiążących środków, aby przeciwdziałać występowaniu różnic w wynagrodzeniu;
9. nalega, aby Komisja złożyła wniosek prawodawczy w sprawie przeglądu obowiązujących przepisów prawnych w zakresie stosowania zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet na mocy wspomnianej dyrektywy 75/117/EWG, o co Parlament Europejski wnioskował już w 2008 r.; z zadowoleniem przyjmuje niedawną inicjatywę Komisji dotyczącą zmiany przepisów mających zastosowanie do sankcji w przypadku naruszenia prawa do równego wynagrodzenia w celu zagwarantowania ich odstraszającego charakteru i współmierności (na przykład wyższe sankcje za powtarzające się wykroczenia);
10. wskazuje, że za wydatki publiczne w obszarze zdrowia odpowiadają poszczególne państwa członkowskie oraz ich parlamenty krajowe lub władze lokalne;
11. ubolewa nad faktem, że wiele kobiet już straciło miejsca pracy, a wiele z nich dopiero je straci, zwłaszcza kobiety pracujące w sektorze handlu detalicznego, usług i turystyki, a także kobiety pracujące w niepełnym wymiarze godzin i mające niepewne warunki zatrudnienia; podkreśla, że jednocześnie oczekuje się, że spadek podaży mikrokredytów przyczyni się do obniżenia wynagrodzeń kobiet prowadzących własną działalność gospodarczą, w szczególności w sektorze rolnym i sektorze obszarów wiejskich; podkreśla, że bezrobocie wśród kobiet może nieproporcjonalnie wzrosnąć z uwagi na ogłoszone cięcia budżetów w sektorze publicznym, ponieważ większość pracowników służb oświatowych, ochrony zdrowia i socjalnych to kobiety;
12. podkreśla pozytywny wpływ równości kobiet i mężczyzn na wzrost gospodarczy; wskazuje w związku z tym, że niektóre badania szacują, że PKB wzrosłoby o 30 %, gdyby wskaźnik zatrudnienia i zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy kobiet, a także ich wydajność były zbliżone do wartości dla mężczyzn;

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

13. uznaje to, że niedawna utrata pracy skłoniła wiele kobiet do rozpoczęcia własnej działalności gospodarczej; wzywa Komisję do opracowania przepisów ukierunkowanych w szczególności na MŚP, tak aby osiągnąć cel dotyczący zmniejszenia do 2012 r. obciążeń administracyjnych dla firm o 25 % w celu wzmocnienia ducha przedsiębiorczości;

14. z zadowoleniem przyjmuje statystyki Eurostatu w rozbiciu na płci; jest jednak przekonany, że powinno się zwracać większą uwagę na bezrobocie pracowników pracujących na pół etatu (dziedzina często nieuwzględniana w statystykach dotyczących bezrobocia); zwraca uwagę, że długotrwałe bezrobocie, niższe wynagrodzenie i krótszy przeciętny czas pracy wywrą głęboki wpływ zwłaszcza na wynagrodzenie i świadczenia socjalne kobiet, a na dłuższą metę na ich świadczenia emerytalne;

15. domaga się, aby Komisja przygotowała na szczepku europejskim badanie na temat zależności pomiędzy liczbą kobiet zasiadających na stanowiskach kierowniczych a rozwojem finansowym przedsiębiorstw, mając na względzie analizę przeprowadzoną przez Catalyst Inc w 2007 r., zgodnie z którą przedsiębiorstwa, w których na stanowiskach decyzyjnych zasiadają trzy kobiety lub większa ich liczba, odnotowują zyskowność akcji o 83 % większą niż inne przedsiębiorstwa oraz większą o 73 % rentowność sprzedaży;

16. podkreśla to, że kryzys najboleśniej dotknie grupy kobiet znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, tj. kobiety niepełnosprawne, imigrantki, kobiety należące do mniejszości etnicznych, mające niskie kwalifikacje zawodowe, kobiety długotrwałe bezrobotne, samotne i niemające środków do życia, mające na utrzymaniu osoby zależne itp.;

17. zwraca uwagę, że pracownicy migrujący zostali także dotknięci kryzysem, podobnie jak ich rodziny, które pozostały w kraju; zwraca uwagę, że zbyt mało mówi się o skali migracji kobiet, a co za tym idzie o jej wpływie na rodziny, których byt zależy od zarobków tych kobiet, w związku z czym kobiety mogą znaleźć się w jeszcze słabszej pozycji po powrocie do domu, odrzucone przez wspólnoty i rodziny;

18. podkreśla i z zadowoleniem przyjmuje to, że interwencje i rozwiązania wymagają kontekstowego zrozumienia kryzysu oraz uznania, że nie istnieje tylko jedno uniwersalne rozwiązanie pozwalające na wyjście z niego; podkreśla jednocześnie, że recesję należy wykorzystać jako wyjątkową szansę na stworzenie polityki gospodarczej i społecznej, która będzie bardziej ukierunkowana na kwestie płci oraz na przejście w kierunku stworzenia społeczeństwa, w którym kobiety i mężczyźni zajmą bardziej wyrównane pozycje;

19. podkreśla konieczność zwalczania stereotypów we wszystkich dziedzinach i na wszystkich etapach życia, ponieważ stereotypy – zważywszy na ich wpływ na wybory kobiet w odniesieniu do kształcenia, szkolenia zawodowego, zatrudnienia, podziału obowiązków domowych i rodzinnych, udziału w życiu społecznym, udziału i reprezentacji na stanowiskach decyzyjnych, jak również ich wyborów na rynku pracy – są jedną z utrzymujących się przyczyn nierówności między kobietami i mężczyznami;

20. z przykrością zauważa, że reakcje polityczne na kryzys, w tym pakiety naprawy, nie uwzględniają i nie analizują wpływu kryzysu na płęć i nie przewidują naprawy skutków tego wpływu; ubolewa nad faktem, że strategia polizbońska praktycznie nie uwzględnia aspektu płci; wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do włączenia do wytycznych dotyczących zatrudnienia i makroekonomii oraz do strategii EU 2020 równouprawnienia płci z określeniem konkretnych celów, a także konstruowanie budżetów dotyczących wszystkich strategii politycznych z uwzględnieniem kwestii płci;

21. ocenia, że choć udało się przybliżyć do celu 60 % zatrudnienia kobiet w Unii Europejskiej w 2010 r., konieczne jest wyznaczenie bardziej ambitnego celu osiągnięcia 75 % zatrudnienia w 2020 r.; podkreśla również konieczność zmniejszenia różnic w wynagrodzeniach;

22. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do przedsięwzięcia niezbędnych środków w celu uwzględnienia problematyki płci we wszystkich obszarach polityki UE oraz przystąpienia do przeglądu obowiązującego obecnie prawodawstwa w celu doprowadzenia do prawidłowego stosowania zasady równości kobiet i mężczyzn oraz umożliwienia przyjęcia środków pozytywnej dyskryminacji, jeśli zajdzie taka potrzeba;

23. wzywa Radę, Komisję, państwa członkowskie, a zwłaszcza Komisję Specjalną ds. Kryzysu Finansowego, Gospodarczego i Społecznego Parlamentu Europejskiego (CRIS) do zagwarantowania, że programy naprawy i dostosowania strukturalnego zostaną poddane ocenie wpływu na kwestie równouprawnienia płci (ocena ex post w przypadkach, gdzie ocena taka nie została przeprowadzona ex ante) i będą zawierać perspektywę płci, w tym dane i statystyki zagregowane według płci;

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

24. domaga się od Rady, Komisji i państw członkowskich zagwarantowania, że regresja i cięcia finansowe nie będą dotyczyły polityki i funkcjonowania struktur mających na celu osiągnięcie równości pomiędzy kobietami i mężczyznami na wszystkich szczeblach sektora rządowego i pozarządowego; ubolewa nad faktem, że takie cięcia finansowe miały już miejsce w niektórych krajach;
25. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do przeanalizowania negatywnych skutków redukcji wydatków publicznych i świadczeń socjalnych i przeciwdziałania im, zwłaszcza w kontekście wydatków publicznych na szczeblu lokalnym w celu dołożenia starań, aby kobiety nie były nieproporcjonalnie obciążone opieką (nad dziećmi, osobami starszymi, osobami pozostającymi na utrzymaniu);
26. zwraca uwagę na brak polityki w zakresie opieki oraz brak infrastruktury, które przyczyniły się do wypełnienia tych luk przez imigrantki zatrudnione jako pomoc domowa bez dostępu do ochrony socjalnej i związanej z pracą, a także do odnośnych świadczeń; wzywa państwa członkowskie do pilnego zwalczania nielegalnego zatrudnienia i włączenia legalnych pracowników migrujących do systemów zabezpieczenia socjalnego i ochrony zdrowia;
27. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia ogólnie dostępnych, wysokiej jakości i przystępnych usług opieki nad dziećmi i innymi osobami pozostającymi na utrzymaniu gospodarstw domowych zgodnie z celami europejskimi oraz do zapewnienia, że dostępność tych usług będzie dostosowana do pełnoetatowego harmonogramu pracy kobiet i mężczyzn; domaga się, aby Komisja i państwa członkowskie w pełni wykorzystały potencjał funduszy strukturalnych oraz europejskiego funduszu rolnego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich oraz ułatwienia dostępu do finansowania wysokiej jakości usług; nalega, aby Komisja wysunęła wniosek w sprawie dyrektywy dotyczącej ojcostwa, adopcji oraz urlopów na opiekę nad rodzicami;
28. zwraca uwagę, że zjawisko przemocy wobec kobiet i mężczyzn nasila się w czasach przemian gospodarczych; dlatego też zachęca państwa członkowskie do stosowania krajowych przepisów prawnych do walki ze wszelkimi formami przemocy uwarunkowanej płcią oraz z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę stworzenia obserwatorium ds. przemocy wobec kobiet wysuniętą przez Hiszpanię przewodniczącą aktualnie Radzie; również przychylnie odnosi się do inicjatywy grupy państw członkowskich dotyczącej ogólnego instrumentu ochrony ofiar (europejski nakaz ochrony);
29. zachęca państwa członkowskie do podnoszenia świadomości zbiorowej w odniesieniu do problemu przemocy wobec kobiet, w szczególności za pośrednictwem publicznych kampanii informacyjnych; przypomina, że edukacja i uwrażliwianie młodzieży ma kluczowe znaczenie dla zwalczania tego rodzaju zjawisk;
30. nawołuje instytucje europejskie, państwa członkowskie, jak również władze regionalne i lokalne do podjęcia skutecznych działań, zwłaszcza legislacyjnych, które sprzyjać będą zrównoważonej obecności kobiet i mężczyzn na decyzyjnych stanowiskach w przedsiębiorstwach i organach politycznych, w tym w zarządach przedsiębiorstw, a także w lokalnych, regionalnych, krajowych i europejskich instytucjach, podmiotach i organizacjach publicznych, które powinny stanowić przykład; w związku z tym wzywa do określenia wiążących celów gwarantujących równą reprezentację kobiet i mężczyzn;
31. podkreśla, że zbyt mało kobiet zaangażowanych jest w procesy decyzyjne w dziedzinie finansów, kobiety stanowią jedną z grup aktualnie wyłączonych z podejmowania decyzji w kwestiach finansowych, na które ryzyko finansowe wywiera negatywny wpływ; wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do rozszerzenia obecności kobiet na wszystkich poziomach procesu decyzyjnego, zwłaszcza w dziedzinie ustaleń budżetowych i organizacyjnych dotyczących europejskich systemów finansowych, w tym Europejskiego Banku Centralnego; w tym kontekście podkreśla konieczność promowania wiedzy z zakresu finansów wśród dziewcząt i kobiet;
32. z zadowoleniem odnosi się do decyzji rządu norweskiego o podwyższeniu liczby kobiet zasiadających w zarządach spółek akcyjnych do min. 40 % i wyraża zadowolenie, że udało się zwiększyć liczbę kobiet na kierowniczych stanowiskach w przedsiębiorstwach, która obecnie kształtuje się na poziomie 41 %; wzywa Komisję i państwa członkowskie do potraktowania inicjatywy norweskiej jako dobrego przykładu i podjęcia działań w tym samym kierunku w odniesieniu do spółek notowanych na giełdzie;
33. z zadowoleniem przyjmuje potrzebę zwiększenia liczby kobiet w zarządach spółek akcyjnych, podkreśla jednak, że rządy krajowe powinny podejmować działania dostosowane do ich własnych potrzeb;

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

34. zwraca uwagę, że inwestycje w infrastrukturę społeczną to szansa zmodernizowania Europy i wspierania równości i mogą być postrzegane jako strategia równoległa do inwestycji w przyjazne środowisku technologie modernizujące fizyczną infrastrukturę; uważa, że równouprawnienie płci powinno być zatem priorytetem politycznym oraz podstawowym narzędziem;

35. zwraca uwagę, że w świetle strategii EU2020 ekologiczna gospodarka ma podstawowe znaczenie; podkreśla fakt, że „ekologiczne miejsca pracy” mogą potencjalnie stać się kluczowym segmentem wzrostu przyszłego europejskiego rynku pracy, że obecnie ponad 20 mln miejsc pracy w Unii Europejskiej może być uznawanych za ekologiczne oraz że według najnowszych danych liczba stanowisk pracy w sektorze energii odnawialnej może podwoić się i osiągnąć liczbę 2,8 mln do 2020 r.;

36. zwraca uwagę, że ekologiczna konwersja gospodarki oraz przejście na gospodarkę niskowęglową stworzy ogromne zapotrzebowanie na wykwalifikowanych pracowników; odnosi się do faktu, że w sektorze odnawialnych źródeł energii zatrudnia się bardzo niewiele kobiet, zwłaszcza w dziedzinach intensywnie wykorzystujących badania naukowe i technologie; zwraca się do Rady, Komisji oraz państw członkowskich o dołożenie starań, aby pracownice były w większym stopniu włączane w realizację projektów i programów szkoleniowych dotyczących transformacji ekologicznej, tzn. w sektorze odnawialnych źródeł energii oraz w dziedzinach intensywnie wykorzystujących badania naukowe i technologie; wzywa państwa członkowskie do zachęcania kobiet do udziału w lokalnych inicjatywach przedsiębiorczych realizowanych w tych dziedzinach ułatwiając dostęp do dostępnych europejskich funduszy strukturalnych poprzez rozpowszechnianie informacji i popularyzowania warsztatów;

37. zachęca pracodawców w państwach członkowskich do zwiększenia możliwości pracownic w dziedzinie nowych technologii, aby wzmocnić sektor nowoczesnej technologii zgodnie z celami strategii UE 2020;

38. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do promowania pełnego wdrożenia na szczeblu krajowym europejskich funduszy strukturalnych w celu przeciwdziałania skutkom recesji poprzez inicjatywy w dziedzinie przekwalifikowania pracowników i doskonalenia ich umiejętności w oparciu o art. 16 rozporządzenia ogólnego ⁽¹⁾ oraz art. 6 obu rozporządzeń w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego ⁽²⁾ oraz Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego ⁽³⁾;

39. domaga się zmiany rozporządzenia EFRROW, aby umożliwić podjęcie pozytywnych działań na rzecz kobiet w przyszłym okresie programowania na lata 2014 – 2020, tak jak miało to miejsce w poprzednich okresach, lecz nie w obecnym, ponieważ taki środek będzie miał pozytywny wpływ na zatrudnienie kobiet na obszarach wiejskich;

40. wzywa państwa członkowskie do wypracowania mechanizmów zarządzania „równościowego” w celu włączenia wiedzy fachowej na temat problematyki płci do departamentów rządowych i innych agencji wdrażających środki w ramach funduszu spójności i funduszy strukturalnych oraz propagujących organizacje i sieci kobiet;

41. zachęca Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn do podjęcia analizy wpływu kryzysu gospodarczego i finansowego na poszczególne płci; jest zdania, że analizę tę należy przeprowadzić za pomocą dokładnych wskaźników uwzględniających szczególny kontekst kryzysu; wzywa pozostałe instytucje europejskie, takie jak Europejska Fundacja na Rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy do zaproponowania odpowiedzi na pytania dotyczące płci w prowadzonych przez nie pracach;

42. podkreśla potrzebę tworzenia programów i zachęt finansowych w celu promowania i wspierania obecności kobiet w małych i średnich przedsiębiorstwach;

43. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do uznania, jaki społeczeństwo obywatelskie może wnieść w walkę z kryzysem finansowym i gospodarczym i do udzielenia mu wsparcia w tej kwestii, zwłaszcza w świetle faktu, że rok bieżący ogłoszony został Europejskim Rokiem Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym;

44. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm państw członkowskich, partnerom społecznym oraz odnośnym organizacjom pozarządowym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności (Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1081/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego (Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 12).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 1).